

1886-12-03

SENDER

Nanny Bech

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Archive:

Mappe 49 nr. 13a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Frederico d. 9 Dec. 86

Der havde jeg bestemt jeg vilde ikke vente længere
paa den ædelige Operation, men hatte smiggen & smaa-
smukke lidt med Eder søde Børn, men saa kom saa til
jag dit lille Brevkort i Gaar, Agnete, Takk for det begget
og for det fra 17de Nov. Det var godt at høre lidt fra Der,
skjøndt vi jo alle heroppe særlig længes efter det Bed fra
Toakim, "men er det forbi, & A. har det godt" - men det
kommer vel ogsaa, jant i det rette Øjeblik, for jeg tror nu
saa sikkert at ved Guds gode Hjælp, vil det hele gaa godt,
og saa Gjælder jeg Højskolest, & alt hvad der hører til, & jeg
har en Gæmde anden Mening end din Moder, for jeg
er saa meget glad at I berøge det deannede hvor dog Gys
Luften er mildere end heroppe, saa der septsens kærester
kan blive helt flink igjennem, & komme hjem, som det sig
hør & har, for in der efter et Aars Modetid skal overtage
modersglættene, altsaa sund & friskt til Legemat, som der
Gud vare lovet, er det til Gode. - Og kan tænke Der
saa Torstet jeg er, at jeg ikke saa sjældent græder mig;
at jeg sidder & længes efter Der, saa efter den ene, saa efter
den anden, men mest efter Der begge samledes, - jeg føler dog
det bliver raet naar I komme hjem, & fornøjeligt at have
Der i Nærheden, saa vi som din Moder siger, næsten ikke

Benne endger at stode paa hinanden naar vi gaa
ud. Men Toakini er du kint Tummelmusk, hvad er
det du siger, om I har givet mig Grund til at jeg
skulde Tes, I svigtede mig? — men prøv bare ikke paa
saadanne Kunstes Lille Tolk, det vilde komme
Tes dygt til at ste, og hvor skulde jeg dog paa den Tid
fra; jeg vil sige Tes, det har været mit gode & rige indblik
af denne lille vidunderlige Reise, at jeg har vundet to
gode, teofaste Venner — for hele Livet, — ligesom jeg
har givet mig selv her, med alle Skønhedens
og Mangler, som 3 Maanedes Samliv nok skal bin-
ge for dagens Lys — men ogsaa for hele Livet, jeg
holder ikke af at lide mig ud i Kalværs- eller
Maanedsvir, — her den Sag er for mig, Klappet &
klar, jeg fordees ikke at vi skulde se paa hinanden med
Tilbedelse eller Menigheds Bailler, men som to
jævne ugenkendte Skikkelighedskennetker, der stige mod
det samme Maal, og tildels følge de samme Veie. —
Saa ender i't, Lilla Far, jeg kan ikke forstaa hvad
du siger om Maden i Napoli; skylder jeg dig, eller du
mig — for ikke at spille Tung med din Pukel, sagde jeg
her en rund Sum, omtrent 100 Lirer, som jeg havde
faaet af dig, men det var efter din Gyldskrift til mig, ikke
faldt her meget, & saa var der endnu, 2½ Lirer, for jeg

segde til ham, at nu skulde du ham kun 6 Olive, af
de Tunge roser af hans, vare udtagne i Bivita; —
men — skulde jeg dig noget, da skal jeg redeligt klare
det, enten til Hielt, eller naar du kommer hjem.

Skarvent Tæmmen er vel forbi, naar han er kommen
med 100 Kr: — for mine deilige Trappe; — du kan nok
vide at for Folk med Tæmmen som jeg, kan Tæmmen
stor Betydning, og mine Tæmmingsfolk mene, at
Stetigjalden vilde forges alt for betydeligt dersom der
i Alide skulde reises en saa voldsom Sum. —

Men saa skalde jeg fortælle for lidt det er deilig at
være hjemme, og at Hjemmet er i Danmark, men Bi
vita og Hespel og Rom vilde jeg ikke have undværet; jeg
er endnu en lille Smule fin paa det, og gaar derfor
ikke saa meget ud og omkring, som jeg nok kunde ha
ve Lyst til; i Søndags vare Malte og jeg til Althei, og paa
saa spille jeg mig rigtig hjemme, det var deilig efter 4 Ma
neder igjens at være i Oetou, det var lige Søndag i Advent
d. 28de Nov: saa nu ved I det om Terille Lese Evangelierne
i den gode Bog, Brandt kalte om, hvorledes Tidsfuld
Tid, havde helliggjort været en Adventtid, ligesom
vores Advent, var delt i 4 Hjer, saaledes var den ogsaa
i 4 Afsnit, — først Patriarkernes Tid — saa Moses' Tid
saa Profeterne og saa den sidste Tid før end Herrens komme
Døds Tiden, — Talmene var deilige, særlig i Oetou
til dig vil jeg ty — Min første Præd, var jo til Eders

deilige Pukel Aggersborg, men kom jeg derover i alle
teaf, derefter kjørte jeg ud til Thorvaldsensvej, hvor
saa jeg Beien et teofast, "goddag, velkommen hjem" sa
var det den Knud Abel - jeg var glad da han sagde, der
gaaes Tider - nemlig ad Byen til for saa for jeg over Beien
og fik dog lidt et var Tid over Beien, med ham, ved du, du
har en var Tider - da jeg saa kom ind i Baglisterne, stod
der saa Gulvet ved det midterste Dindes, saa deilig, Kog-
dantimmet, kom jeg gjalden har det - i en bukhvid en
gylden gul og en mostebæns men med et gylden skjort,
saa kom der varme Brader, og den mere Tiderne Maag: som
var midt ved sin Skole og Bodil M. et Gjelst, og Tonathen,
og de fik alle deres Miskenes, og der var nok at tale om
de to Torvalds, og rodet glade ved deres forjættelse og opfyldt af
Tid og Tid med Gud for deres Barm - og Tiderne M. faldt
her i stille Menighedsen naar han taler om sin Soget,
Bodil M. og Abel har Ansigten staaende over det hele, og Tonathen
smilte og lo, ved at høre om Tider, - saa det kan nok være at de
bliver et godt velignet Miskenes for Tider begge, - men alles
bedst bliver det dog at de i Eder i Eder egen Bed, jeg glæ-
des mig der til. - Jeg har været derhjemme hos Kierst et par
Gange, vi skulde jo snakke om disse Prammer, men saa
har bestilt dem, de blive nok prave, og jeg tror de kan
me til et hange poudt saa høire Side af min Dars store Bille-
de, nærmest Dindet, kan du forstå det, til Tider skulde de
gjæmme begge være saa deres Plads - Trappen er for Tiden hos
min den Fotograf Hansen, længe du ikke for det gjo's jeg. -

D. H. S. Der: Bliver man ikke færdig paa sin dag og med et Aft, Tages
man den næste til Hjælp. I skulde hore et Ord om Lucette, hun er saa
overmaade glad og kaermodig i sit paae hyggelig, eget Hjem, og saelig
ved at hore Alexander hjemme, det vil siges han skal vare, Vinter:
Dannmark, han har for sin Moder naar han er i Oslo, men han skal
keite omkring til de mange forskjellige skuespillaerde, dog er han altid
Ondeg, og Torst: hjemme, saa er Maden og sin Lige kuerpke, og det er saa deilig
at Gud har givet hende det paa sine gamle dage, at leve med en af sine
ner, - Alas: naar det hvitvandede kors kan rove, og saa en ugdelig stue inde
med siden af dagligstuen, tom kan selo kan mobbeet, saa har hende daglig:
spisestue, et stort sovekammer, ugdeligt lille kjokken og paaet lille kam-
mer til Karen M: kom dog rove - men kan rove i spisestuen, - Alas: er
en ondhyggelig son der i mange dele forger for sin Moder - saa kan fælder
kjont, hvad kan siges da han var et Aar - men skal nok lalpe min Moder
det var da Faderen var død, - Karl kommer et Par dage horever til Val og de
spede sig alle Tre. - Pls: Aggerborg var hende for mig - Dagen efter at jeg
haavde varet der, og var saa elskvaerdig og rar - Nu-aarsker kan nok opaa i
dine forsvaakkelige Rejstider minnet en Del, - det gjor altid maist ondt
naar det kommer den der kan haat kjente og Tanke vensst som kan -
Det er forfærdelig naar Tider for narhen alle, naar jeg for hvem der kan
Fenge, blive Kventerne medet, fra 4 til 3 1/2 paa: - saa er iig hore jeg
Kjont, paa 1 1/2 Oorke: minke, aarligt, - Plandende kommer ikke
salge - osv - osv - for Kventerne - o ve'! er det nok opaa
Taengt, der er i sine Aftener en Rekke Artikler af Holger Drachm:
som kan kaldes Alvorstord - hvoraf egentlig Kventerne er
at haade mange unge begyndende Kventerne at holde inde i Tide,
og ikke begive sig ud paa den uventeliche Bane, - jeg agter der er en
Del Kjont i, og naar der kan vare meget kært, men jeg tror dog ikke at
det agter det bitterste, elige gode Raad. - Der kan varet i Kventerne
et meget kært Stykke af Birkedal - imod Birkens Kstaleeser paa
Lagatummidet, kom jeg hentes saa udmaakt om, - forresten kan
der kan Birkens, haade dygtig og elskvaerdig: - Leg tror nok hile
og jeg ere paa lei til at blive gode Venner, jeg er glad naar jeg kan
kan, kan kan haagt gypeliche Billeder med, men deiligst

er hans Tys, den er ganske advarsket. Catherine skriver jo
meget forbittelige, inossomme Breve, saa man kildt følge,
hende, det sidste vi horte om, var hun dog ikke fuldkommen rask
men jeg haaber det er forbi igien, det var kun lidt Mavesvool.
Saa, jeg skulde vel engang tænke paa at holde op igien, men
der du, det er jo som om du laa i sengen, i den velbekjendte Stue
i Grivite, I. var ude at male, og jeg sad med mit windselige
Strikkelsi ved siden af dig, saadan synes jeg at minde mig
Pennen løber. Men en aabenhart holdere end da, den, der
den sidste i Dag igjennem vort gamle Hus, - jeg opgiver at
Drikkelid i søndagstid Samfund i Aften, og Carlens i Morgen, for at
holde mig inden Døre, og blive den kjedelige, Fortjælelse Rost, - men
saa er det deiligst - naar "inden Døre" er sa godt som Malle, jeg
have det i vores hyggelige Stue, - Gud ske Lov og Tak, - vi vil en
at paa Lætte til at spise her i Morgen Søndag, men hun har
gjort i denne Tid, saa jeg véd ikke om hun kan. - Du kan vel
gaabe at jeg ikke har set, begge Tjebomske, Tjeborg, Thors, eller
haude jeg fortalt om dem. - Meis Lindholm, Cath: gode Ven,
har haat Daglep, med sin Lieutenant Evers, Pind Valdemar
Kamrat, Pind E. var forlover, - haandt andre Gaver, fik de
Kudende paa Kairerinder, et Kafferevise af Silo, med Emaille
Kjening, - jeg synes Takke dig høie lidt af høiher: Kypred,
anden, som valtes lidt Breve, særlig jo i mine Brede,
en Kammergjæstet Woldike, der var ansat i Appella-
tionetten i Flensborg i den gamle Tid - er blevet dømt til 3
Aars Forbedringshus, for Kassererij og Forfalskning af Papire -
det er gængs, men godt at det kommer en fin engang. Gud
hjælpe os alle til at flygte Tiden, paa det Maade. - Og saa har
vel og Levvel, om Morsdet sidder kaalede paa mig, at jeg sender dig
et glædeligt Hul - véd jeg ikke, men det er jo muligt, - min Mors
er sundhed er laant ud, men Takke nok for den. - Gud i Høi, min
Kamie.

SKOGVARD-MUSEET
49
Maj 1899